

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PAROHIA „SFÂNTUL IOAN-BOTEZĂTORUL” - GENEVA

Eglise de la Sainte Trinité: Av. Eugène-Lance 2, Grand-Lancy. Secrétariat : C.P. 6553, 1211 GENÈVE-6. Tél. 022 700 49 18;
E-mail : bisericarogmail.com; www.biserica.ch

Geneva, iunie 2016

SCRISOARE PASTORALĂ LA DUMINICA RUSALIILOR 2016

PROGRAMUL SLUJBELOR LA BISERICA DIN GENEVA (GRAND-LANCY) ÎN PERIOADA DE VARĂ 2016

**† SLUJBA POGORĂRII DUHULUI SFÂNT (RUSALIILE) URMATĂ DE
POMENIREA MORTILOR – MOȘII DE VARĂ – DUMINICĂ 19 IUN. 2016, ORA 10:00**

Ca în fiecare an slujba va fi urmată de o AGAPĂ (pomana pentru cei răposați).
Parohia va oferi, ca și în anii trecuți, micii la grătar, urmând ca celelate ofrande să fie aduse de către credincioși.

† **SFÂNTA LITURGHIE** se oficiază (în principiu) **în fiecare prima și a treia duminică din lună**, între orele 10:00 – 12:00, precedată de **slujba utreniei**, între orele 9:30 – 10:00 și de **slujba vecerniei** de sâmbătă seara (doar în sâmbătele dinaintea duminicilor 1^a și a 3^a din lună), între orele 18:30 și 19:30.
În lunile de vacanță, iulie și august, programul slujbelor suferă anumite modificări (vezi mai jos).

† **În luna iulie se oficiază doar în 1^a duminică (3 iulie). În cea de-a 3^a duminică (17 iulie) este vacanță.**

† **În luna august se oficiază doar luni 15 aug. la ora 10:30, slujba ”Adormirii Maicii Domnului” - Sfânta Maria Mare** (Postul Adormirii Maicii Domnului: 1-15 august).
Fiind vacanță, în 1^a și a 3^a duminică din lună (7 și 21 aug.) nu se oficiază.

† **Începând cu ”Duminica Rusaliilor” - 19 iunie și până la ”Nașterea Maicii Domnului” - 8 sept. se întrerupe și programul vecerniilor de sâmbătă seara.**

† **În lunile de vacanță, iulie și august, se întrerup și lecțiile de catehism pentru copii** (care au loc, de obicei, în fiecare 1^a și a 3^a duminică din lună, în jurul orei 11:30).

† **Din luna septembrie:** slujbele se reiau conform programului obișnuit (în fiecare 1^a și a 3^a duminică din lună).

CONSILIULUI PAROHIAL mulțumește tuturor enoriașilor care au contribuit în ultimele luni la **Chetele cu destinație social-filantropică și caritativă din parohia noastră.**

Vă reamintim că în anul 2015 Parohia ”Sfântul Ioan-Botezătorul” din Geneva a donat în acest scop **CHF 6'547,30** (vezi detalii în rev. *Credința, Sf. Paști 2016, pp. 15-16*).
”Binecuvântează Doamne pe cei ce-și aduc aminte de copiii orfani și de bătrânii bolnavi și părăsiți !”

Pentru orice serviciu liturgic, catehetic, pastoral sau duhovnicesc
Părintele Adrian Diaconu poate fi contactat la tel. 022 700 49 18, în caz de urgență 079.689.18.17,
e-mail: diaconu.adrian@gmail.com

Pogorârea Duhului Sfânt - Întemeierea Bisericii creștine ca unitatea în diversitate

Biserica creștină este instituită de Mântuitorul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, prin Jertfa și Învierea Sa din morți, și ea se întemeiază, în mod formal, la Pogorârea Duhului Sfânt, în ziua Cincizecimii, ca o anticameră a împărăției lui Dumnezeu pe pământ, dar și ca unitate în diversitate, după modelul Preasfintei Treimi: Dumnezeu Cel unic în Ființă, dar întreit în Persoană și Lucrare - Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Dacă unitatea Bisericii se bazează într-unul și același Hristos, cel înviat din morți, care este și rămâne Capul Bisericii, diversitatea ei se oglindește în lucrarea liberă a Duhului Sfânt, care „*sufală unde voiește*” (Ioan 3,8). Duhul Sfânt este garanția că adevărul se manifestă prin iubire, ceea ce înseamnă că, convingerea noastră în credință trebuie să se manifeste prin deschiderea smerită către ceilalți.

Altfel spus, Pogorârea Duhului Sfânt, în a cincizecia zi după Învierea Domnului, constituie baza *unității în diversitate a Bisericii lui Hristos*, instituită prin voia Tatălui, prin lucrarea Fiului - Adevărul dumnezeiesc descoperit nouă prin Iisus Hristos - și prin săvârșirea Sfântului Duh - Cel care ne împărtășește, prin harul Său cel necreat, lumina și iubirea divină: „*Iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfânt, Cel dăruit nouă*” (Rom. 5, 5).

O dată cu eliberarea Bisericii Ortodoxe de sub controlul regimului totalitar, comunist și ateist, asistăm la crearea și consolidarea unei importante grupări în ortodoxie, menită să atragă atenția și (prin aceasta) să apere Biserica Ortodoxă de pericolele *ecumenismului* inițiat de organizațiile oculte, iudeo-masonice, sincretiste sau ateiste de peste ocean. Este bine să fim prevăzători și atenți la acest gen de amenințări, dar – în același timp – nu trebuie să uităm că pericolele cele mai mari care amenință ortodoxia creștină nu sunt în afara ei, ci în interiorul ei, altfel spus în interiorul fiecăruia dintre noi, fără excepție, chiar și (sau mai ales) acolo unde ne așteptăm mai puțin. Ierarhii, clericii, profesorii de teologie, monahii sau monahiile care nu sunt conștienți de menirea lor și nu-și îndeplinesc misiunea la care-i obligă statutul lor, precum și necredința, credința îndoielnică, credința intelectualistă și orgolioasă, superficialitatea credinței unora dintre creștinii ortodocși, sau indiferentismul creștin, pot face mult mai mult rău ortodoxiei decât toate organizațiile iudeo-masonice, ateiste sau sincretiste, decât toate bisericile eterortodoxe și religiile necreștine la un loc.

Nu cred că suntem noi, creștinii, cei chemați să apărăm prin atitudini exclusiviste, și nici prin discursuri confesionaliste și orgolioase Biserica lui Hristos, pentru că Cel care o apără este Duhul Sfânt împreună cu Cel care a instituit-o prin Jertfa și Învierea Sa din morți; noi suntem chemați doar să conștientizăm și să mărturisim, prin viața noastră, comunitară și liturgică, în smerenie și în iubire, adevărul învățăturilor evanghelice, transmise nouă prin Biserică, și să ne împărtășim cât mai des cu Trupul și Sângele Domnului - „hrana” vieții veșnice.

De aceea adoptarea tacticii „ariciului”, de a ne închide în noi și de a scoate țepii către celelalte confesiuni creștine, în special către cele care au, ca și noi, aceeași credință în Dumnezeul Cel unic în ființă și întreit în Persoană, care mărturisesc același crez, practică același botez, în numele Sfintei Treimi, și au aceeași tradiție apostolică, mi se pare puțin exagerată, mai ales acum, când valul noilor persecuții împotriva creștinismului poate fi mult mai ușor de trecut într-o judicioasă și cumpătată colaborare între bisericile istorice, decât în izolare, autosuficiență, ură și dezbinare.

În plus ortodoxia nu mai poate avea, în sec. XXI, un discurs exclusivist, ea nu poate să rămână izolată de restul creștinătății și al societății în care trăiește, închisă în ea însăși, trăind în mod autosuficient - doar prin sine și pentru sine. Și aceasta din cel puțin trei motive:

a) În primul rând, pentru că Hristos ne-a trimis la misiune. Misiunea implică o lucrare ad-extra a Bisericii, în general, și a fiecărui creștin, în special, aceea de a fi martori și mărturisitori ai Învierii lui Hristos, ai adevărului și ai iubirii Lui, o lucrare apostolică de propovăduire a cuvântului lui Dumnezeu și a evangheliei lui Hristos: „*Mergând învățați toate neamurile...*” (Matei 28, 19-20).

b) În al doilea rând, lumina credinței, a adevărului și a iubirii lui Hristos, transmisă nouă prin Pogorârea Duhului Sfânt, nu poate fi ținută sub obroc: „*Nimeni, aprinzând făclie, nu o pune în loc ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, ca aceia care intră să vadă lumina*” (Luca 11, 33). Hristos este Lumina lumii și „*Lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o*” (Ioan 1,5). De aceea nici-una dintre bisericile creștine nu trebuie să se mândrească, socotind în mod exclusivist că este singura deținătoare a Luminii, întrucât, s-ar pune pe sine în centru, adică în locul Luminii și al izvorului ei, care este Însuși Hristos, Cel ce a venit în lume „*să lumineze pe cei care sunt în întuneric și în umbra morții...*” (Luca 1,79). Rămânem deținătorii Luminii celei adevărate numai în măsura în care suntem smeriți și iubitori, dispuși să împărtășim și altora această Lumină și să o vedem și în alții, nu numai în noi înșine.

c) În al treilea rând, nu trebuie să uităm că Hristos s-a rugat Părintelui Ceresc, înainte de Patima Sa, ca toți cei ce cred în El să fie una: „*Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis*” (Ioan 17, 21).

„Toți” și „una”, unul și toți, iată cheia unității în diversitate, iată modul prin care Dumnezeu, Părintele Ceresc, a ales să ne facă cunoscut nouă Adevărul și Iubirea Sa, prin Fiul Său, iar mai pe urmă, pentru înțelegerea cea duhovnicească, prin Duhul Sfânt: „*Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu*” (Ioan 14,26).

Părintele Adrian

